

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoriam cogitationibus,
Intellectus considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

3. Primus ingressus damnatae aeternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

CONSIDERATIO III.

Primus ingressus damnatæ æternitatis

*Ducunt in bonis dies suos, & in puncto
inferna descendunt. Job. c. 21. 23.*

7. Julii.

I. **C**onsidera, quales cogitationes
quales erunt animæ damnatæ
fectus, primo statim momento, quoniam
cum hunc tormentorum subierit. Quæ
tus horror, quantus pavor, quantus
mor, dolor, stupor, putas, eam occupatur
rus est? Nimirum triplici potissimum
de causa: nam 1. Videt se ex opulentia
sua ad extremam paupertatem. 2. No
voluptatibus, ad summa tormenta.
Ab honoribus, ad ignominiam
nam esse redactam. Et quidem Pr
ex omnium rerum abundantia, ad equi
statem, & ad omnium amicorum de
tionem. Prolatâ enim decretoriâ
nationis sententiâ, mox Diabolus,
genti cum exultatione, in ictu oculi
animam deducit ad Infernum; ubi om
bus bonis suis, omnibus divitiis, om

bus cognatis, amicis, sociis, famulis nudata ac spoliata, prorsus aliam, atque in hoc mundo, reperit faciem; & statum omnino diversum experitur. O quis tunc erit ejus sensus, quæ consternatio, quæ palpitatio, in primo illo carceris tartarei ingressu?

II. Cogita Regem, Principem, Nobilem, aut divitem quempiam Epulo-
 quonem, subito illuc detrudi; atque ab uno
 Quextremo bonorum temporalium, ad a-
 tus aliud extremum miseriarum æternarum
 u pertransire. Quid obsecro, dicet; ubi ex
 timo maximo stupore ad se redierit? Ah! dicet,
 ubi sum? Heu! quo deveni? Ubinam
 2. modo sunt divitiæ meæ? Ubi Domus &
 ta. palatia? Ubi villæ & prædia? Ubi horti
 & vicidaria? Ubi auri, argenti que pon-
 a ma. dera? Ubi suppellectilis omnigenæ & ex-
 Pri. quisitæ copia? Ubi cellarum & penuum
 ad e. abundantia? Prô dolor! omnia illa po-
 x de. teris relicta; ita ut ex omnibus cistis nec
 a da. bolum; ex omnibus palatiis nec cla-
 s, um; ex omnibus vineis nec acinum, nec
 ocul. picam ex agris, nec guttam è cellis, nec
 om. lum ex armariis, nec granum è grana-
 om.

B s

riis,

32 *Domus eternitatis. Consideratio*
riis, nec micam è promptuariis ac penu-
riis conferre licuerit. O indigentia
mendicitas extrema! O mutatio tristis!
catastrophe miserabilis!

III. Ex his collige & vide, quàm ve-
dixerit Job. c. 27. 19. *Dives cum do-*
mierit, nihil secum auferet: aper-
[in primo Orci introitu] *oculos suos;*
nihil inueniet: apprehendet eum, qu-
aqua [ex omni parte circumfluens la-
obruens] *inopia: Et nocte* [improvis-
obruet eum tempestas [mortis sententi-
ac damnatio sempiterna] O quantop-
re tunc dives euclio damnabit inordinat-
tam suam oculorum concupiscentiam
O quantopere deplorabit suam in corre-
cer vandis pecuniis iniustitiam? O qua-
topere detestabitur cordis sui erga esse-
nos & inopes duritiam? sed serò nimis
actum est: *Clausam est janua: & cum sa-*
calimo, audi & illud S. Jacobi c. 5.
Agite nunc divites, plorate ululantes
miseris vestris: divitiæ vestrae putrefac-
sunt; Et vestimenta vestra à tineis comeda-
sunt: aurum Et argentum vestrum arum-
nauit; Et erugo manducabit carnes vestras
tanquam ignis.

Colloquium.

Disce igitur anima mea, in hac vita avaritiam tuam exuere; & à bonis terrenis animum inordinatum abstrahere, ne ea aliquando in infernum te abstrahant. Disce ea, vel reipsa, vel saltem affectu deferre, antequam te deleant. Disce opes à Deo datas, non diligens lapidare; sed fructuosè impendere; ne te deprimant ad incendia gehennæ. Disce de mammona iniquitatis amicos tibi facere, egenisq; eleemosynas tribuere; ut cum defeceris, recipiant te in æterna tabernacula. Ne, si secùs feceris, ad exitum indigentiaè infernalis devenias, quæ cum damnatis avaris iniquitatem tuam exasperò deplores; *Et erugo manducet carnes tuas, tanquam ignis.* l. c.

8. Julii.

DEinde considera, quis sensus, animusq; futurus sit animæ damnatæ, quando in primo orci ingressu, omnia mundi gaudia & oblectamenta, instar fumi, evanuisse cernet; seque à gau-

34 *Domus aternitatis. Consideratio*
gaudiis & voluptatibus hujus vitæ, Sap
lummos dolores ac tormenta transileon
deprehendet? *Sicut electos beatitudo ite*
tificat; ita credi necesse est, quod à mi
exitus, ignis improbos exurat; inquit rec
Gregorius M. L. 4. Dial. c. 28. *à die enes*
tus, à die mortis, à die particularis ju
cii, à primo gehennæ aditu, ignis incienf
urere, & illicitas plectere voluptates:
que ita *Extrema gaudii, luctus occupra*
Proverb. c. 14. 13. mu

II. Subitum hunc, à gaudiis ad sicir
plicia transitum, similitudine aptâ, cla
clarat Veritas æterna Matth. c. 24. *Siam*
in diebus Noë. Edentibus, bibentibus
nubentibus, & in deliciis vitam suam viv
centibus, repentinus advenit vindicta
divinæ dies, & diluvium: ita hodie tri
evenit Peccatoribus, carni & ventri lam
vientibus, Dum multos sibi annos illa
huc appromittunt; dum longa spera loc
gaudia, hæc repentè abrumpuntur pla
convertuntur in lamenta: *Spes im*
tanquam lanugo [pappus, villus, pultur
pluma] que à vento tollitur; Et tanqu
Spuma gracilis, que à procella dispergitur
Sapit

æ, Sapientiæ c. 5. 15. Et quidem dolor
 anstereorum ac pœna ex eo crescit; quòd sub-
 indo itò, & præter spem suam de deliciis, ad
 d à miserias; de vitæ floribus, ad pœnas; de
 qui recreationibus & oblectamentis, ad ig-
 die ones sulphureos transeant. Nimirum
 is ju *Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad*
 inci *inferna descendunt.* Job. c. 21. 23.

tes: III. Expende autem, quid cogitatu-
 comp ra, dicturave sit infelix anima, ubi pri-
 mum in flammis sese repererit, atque
 ad si circumspexerit. An non attonita ex-
 otâ, clamabit: Ubinam modò sunt intimi
 q. Siamici mei & individui Sodales? Ubi
 atib mundi gaudia & voluptates? Ubi con-
 am vivia, bellaria, & pretiosa vina? Ubi
 ndic musica & symphonia? Ubi diludia &
 died tripudia? Ubi Charitum & Helenarum
 ntri amœna consortia? Ah *transierunt omnia*
 nos *illa, tanquam umbra*; & eheu! in eorum
 spera locum successere, fames, sitis, luctus,
 intul planctus, dolor, mœror, horrida Dæ-
 es im monum Spectra; reprobâque Damnato-
 pulp rum monstra. O fatalis mutatio statûs!
 inqu lamentabilis comœdiæ dicam, an tra-
 ergu, cœdiæ exitus!

Monitum.

O Voluptatum spurcarum ama-
 res! genuini Adonidis, Myce-
 & Epicuri affleclæ! qui nunc nil
 sensuum, carnisque delicias sectamini
 cogitate primum illud æternitatis da-
 nae in orco momentum: *Quid ei*
proderit vobis, appetitus cibi exquisitus
Quid proderit potus delicatus, vestis
riofitas, calceamenti speciositas, car-
mollities, ventris ingluvies, ciborum
perfluitas, crapula & ebrietas, dom-
rum constructio, prebendarum acqui-
tio, divitiarum aggregatio? S. Au-
Spec. peccat. c. 7. Videte quid ame-
& quæritis; atque ut vitam lubricam
corrigatis, voluptatum non initium
sed finem respicite: voluptates enim in
tio blandæ, in fine mordent ut colubæ
& intolerabiles pariunt dolores: mel-
fella, rosæ spinas, oblectamenta mome-
tanea, æterna secum devehunt tormen-
*ta; scriptum est enim: *Quantum in deli-**
ciis fuit; tantum date illi tormentorum
luctus. Apoc. c. 18. 7.

9. Iulii.

I. **C**onsidera denique, quo pacto,
 impii damnatorum manes, vi-
 deant sese, ex honorum ac dignitatum
 culmine dejectos, in abyssum ignominiae
 & confusionis. Idque meritò, quia
 Deus illos in hac vita exaltavit, suscitans
 à terra inopes, & de stercore erigens
 pauperes, ut collocaret eos cum Prin-
 cipibus populi sui: ipse non rarò de A-
 silis vocat ad purpuram, ut Saulem; de
 pedo pastoritio, ad sceptrum, ut Davi-
 dem; de hasta & galea militari, ad coro-
 nam, ut Marrianum: quod si vicissim
 tales ingratos se exhibeant, Dei manda-
 ta pessudent, populo suo scandala præ-
 beant, an non jure ipsis exprobat; quod
 olim Davidi, per Nathan Prophetam:
*Ego unxi te in Regem super Israel: & ego
 erui te de manu Saul; & dedi tibi Do-
 mum Domini tui, & uxores Domini tui
 in sinu tuo, dedi que tibi Domum Israel &
 Iuda: Quare ergo contempsisti Verbum
 Domini; ut faceres malum in conspectu
 meo? Quamobrem non recedet gladius de
 domo*

38 *Domus aternitatis. Consideratio*
domo tua in sempiternum. 2. Reg. c. in p
7. Et si hi impœnientes diem suum quai
eant: an non meritò damnationis ætLu
næ fulmine eos ferit? *Discedite, super Sic*
ingrati, maledicti in ignem aeternum? con

II. Dudum vaticinatus est id, R
demptor noster, dilucidè asserens: *Omni*
nis qui se exaltat, humiliabitur Luca pa
14. 11. Quotquot enim in hoc muqu
do fastuosi, tumidi, arrogantes, super nil
Dei mandata conculcant; contra pspi
ximum insolenter intumescunt; cutia
ctos præ se despiciunt; nulli se subiecta n
omnibus imperare ac dominari gestiudi
pauperes opprimunt, justitiam non aqu
ministrant: Eiusmodi potentes, qual ho
cunque demum sint, à morte, subito *ru*
infamam Orci abyssum detruduntur, *u fan*
primo momento incipiunt videre & *enon*
periri, quæ nunquam cogitârunt, *a sed*
apprehenderant. Vident enim se omni
bus mandata dare solitos, nunc omni *cen*
bus bonis, omnibus subditis, ministris *sec*
famulis destitutos: vident se expulsi *ex*
regno, throno, palatio, Dominio, *pu*
testate, honore ac statu pristino; jamq *Gu*

. c. in profundo barathri, summâ ignomi-
 um quâ, dedecore ac confusione repleti;
 s. æt. Lucifero quæ ac Diabolis ejus substerni.
 Super Sic nimirum impletur illud: *Qui me*
contemnunt, erunt ignobiles. 1. Reg. c. 2. 30.
 R III. Expende paulisper, quantam
 : Os ubita hæc mutatio, ejusmodi Dominis
 uca pariat tristitiam, animi quæ dejectionem:
 c. mu quàm durum, quàm miserum est ab om-
 u per nibus honorari solitos, ab omnibus de-
 ra p. spici; omnium obedientiam, reveren-
 ; cutiam ac submissionem experiri assuetos,
 o jicea nemine respici; ab omnibus vilipen-
 esti udi, omnium pedibus conculcati. De
 on a quo præclare loquitur S. Chrysostomus
 qual hom. 22. *Orco addictus, spoliatus, re-*
 bito rum omnium nudus est: non jam opes, non
 ur, u famuli, non byssus, non purpura, non epula:
 e & non jam palatia; sed infernus: non byssus,
 t, a sed furvus; non purpura, sed flamma; non
 omni culcitra sed fornax succensa. Non Pro-
 omni cerum & Ministrorum honores & ob-
 nistr sequia; sed Cacodæmonum fanna,
 xpul s. exhibitationes & ludibria. O quale
 o, p. vulnus hæc cordibus generosis infli-
 am q. gunt!

Admo.

Admonitio.

O Magnates; sed superbi! O coroz i
 ta capita; sed elata! Ecce quàm
 penda & tremenda vos præstolatur
 ratio; quàm improvisa novitas, & qu
 insolita depressio! perpendite obse
 ô quid est, subitò è throno gloriae
 abyssum ignominiae æternæ dejici
 quàm durum, quàm arduum est, è cul
 ne honoris, in profundum confusio
 perpetuæ deturbari? Vultisne ferio
 mentabilem hunc casum evadere?
 vate monitum Ecclesiastici c. 3. *Quic
 Quanto magnus es, humilia te in omni
 Et coram Deo invenies gratiam.* S. Amb
 & S. Ephrem. legit. Quanto major
 tantò magis te humilia in omnibus
 gere submissiùs *Quoniam magna pote
 Dei solius, Et ab humilibus honorat
 Eccl. l. c. Qui id negligunt, dicent
 quando cum Superbis Sap. c. 5. *Qu
 nobis profuit superbia, aut divitiarum
 Etantia, quid contulit nobis? Transier
 omnia illa tanquam navis, quæ pertri
 fluctuantem aquam; cuius, cum præ**

it, non est vestigium reperire: nec solum
transierunt, sed post se traxerunt poenam
infelicitatem sempiternam.

CONSIDERATIO IV.

Societas damnatae æternitatis.

*Colligite primum zizania, & alligate ea in
fasciculos, ad comburendum.*

Matth. c. 13. 30.

10. Julii.

Consideranda est nunc Societas in-
felicis Damnatorum, quæ multis
quidem de causis est abominanda: sed
in præsentem ternas solum perpendemus;
quod nimirum sit, *probrosa, odiosa &
horrenda.* Ac primò quidem est vel
maximè *probrosa & ignominiosa*: omnes
enim damnati, sunt inimici Dei, à facie
ejus projecti, in carcerem stygium, tan-
quam læsæ Majestatis divinæ rei, detru-
a; & quasi stigmatibus ignominioso per-
petuò notati sunt: teste Vate regio: *Per-*
ussit inimicos suos [damnatos] in po-
teriora; opprobrium sempiternum dedit
is. Psal. 77. 66. Et Jeremia c. 23. 40.

Dabo